

POSTANOWIENIE

Dnia 20 stycznia 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku F.S. i J.S.

o stwierdzenie nabycia spadku po K.S.,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 20 stycznia 2009 r.,

na skutek skargi S.T.

o stwierdzenie niezgodności z prawem

prawomocnego postanowienia Sądu Powiatowego w K.

z dnia 22 lutego 1966 r., sygn. akt [...],

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 22 lutego 1966 r. Sąd Powiatowy w K. stwierdził, że spadek po K.S. nabyli wdowa M.S. w 2/8 częściach oraz jej synowie F.S. i E.S. po 3/8 części, z wyłączeniem udziału spadkodawcy w majątku objętym do chwili jego śmierci wspólnością ustawową; udział ten odziedziczyli synowie F.S. i E.S. po połowie.

Postanowienie to zaskarżyła skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia następczyni prawna M.S. – J.N.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W uchwale składu siedmiu sędziów z dnia 26 października 2005 r., III BZP 1/05 (OSNC 2006, nr 5, poz. 78), mającej moc zasady prawnej, oraz w postanowieniu z dnia 12 lipca 2005 r., I CNP 1/05 (OSNC 2006, nr 1, poz. 15) Sąd Najwyższy wyjaśnił, że skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje od orzeczeń, które stały się prawomocne z dniem 1 września 2004 r. i później. Z tego względu skarga wniesiona od orzeczenia, które zostało wydane w dniu 22 lutego 1966 r. jest niedopuszczalna.

Poza tym w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych (art. 87¹ k.p.c.), które dotyczy również postępowania wszczętego skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Skarga J.N. została sporządzona przez jej pełnomocnika, siostrę, S.T., która nie jest zawodowym pełnomocnikiem, ani nie należy do kręgu osób wymienionych w art. 87¹ § 2 k.p.c.

Z tych względów należało orzec, jak na wstępie (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).